

УДК 069(477.82):73/76"20"

DOI <https://doi.org/10.32782/facs-2025-3-2-20>

Тарас СТЕПАНЧУК

аспірант 3 курсу спеціальності 034 Культурологія ОНП Соціокультурна аналітика, Волинський національний університет імені Лесі Українки, просп. Волі, 13, м. Луцьк, Волинська обл., Україна, 43025
ORCID: 0009-0000-0133-4887

Наталія СТОЛЯРЧУК

кандидат філософських наук, доцент кафедри культурології, Волинський національний університет імені Лесі Українки, просп. Волі, 13, м. Луцьк, Волинська обл., Україна, 43025
ORCID: 0000-0003-4331-7051

Бібліографічний опис статті: Степанчук, Т., Столярчук, Н. (2025). Естетичні та культурологічні аспекти репрезентації образотворчого мистецтва XX–XXI століття у музейних практиках Волині: між традицією і сучасністю. *Fine Arts and Cultural Studies*, 3-2, 150–156, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2025-3-2-20>

**ЕСТЕТИЧНІ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ
РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА XX–XXI СТОЛІТТЯ
У МУЗЕЙНИХ ПРАКТИКАХ ВОЛИНІ: МІЖ ТРАДИЦІЄЮ І СУЧАСНІСТЮ**

У статті розглянуто музейні практики Волині, спрямовані на збереження, дослідження та популяризацію образотворчого мистецтва XX–XXI століть. Проаналізовано експозиційні та колекційні підходи до репрезентації художньої спадщини у Волинському краєзнавчому музеї, Художньому музеї в Луцьку та Музеї сучасного українського мистецтва Корсаків. Виявлено трансформації музейної діяльності у напрямку інтеграції сучасного мистецтва, використання цифрових технологій та розвитку інтерактивних форм комунікації з глядачем. Стаття висвітлює баланс між традиційними формами музейної репрезентації та інноваційними підходами у візуалізації художнього процесу в регіональному культурному просторі.

Мета статті – комплексний аналіз розвитку та представлення образотворчого мистецтва XX–XXI століття у музейних практиках Волинської області, зокрема вивчення способів поєднання традиційних методів музейної експозиції з інноваційними підходами сучасності. Стаття прагне розкрити роль волинських музеїв у збереженні художньої спадщини, адаптації колекцій до нових соціокультурних викликів, а також визначити перспективи подальшого розвитку музейної діяльності в контексті сучасних технологій та культурних трансформацій.

Методологія дослідження ґрунтується на принципах та інструментах аналізу і синтезу, системного, типологічного, історичного, логічного, порівняльного, мистецтвознавчого та культурологічного аналізу.

Наукова новизна полягає у комплексному дослідженні музейної діяльності Волинської області у контексті репрезентації образотворчого мистецтва XX–XXI століть із акцентом на взаємодію традиційних і сучасних підходів. Проаналізовано не лише історичний розвиток музейних колекцій і експозицій, але й інтеграцію інноваційних технологій, таких як цифрові інсталяції, VR та інтерактивні формати, що активно застосовуються в музейній практиці регіону з початку XXI століття.

Висновки. Дослідження музейних практик Волині у сфері образотворчого мистецтва XX–XXI століть демонструє, що музеї регіону успішно поєднують традиційні методи з сучасними технологіями та інноваційними підходами. Завдяки збереженню і популяризації колекцій, що охоплюють широкий спектр мистецьких напрямків, музеї Волині відіграють ключову роль у збереженні культурної спадщини та формуванні регіональної ідентичності.

З початку XXI століття спостерігається активне впровадження цифрових форматів, інтерактивних інсталяцій і нових кураторських стратегій, що сприяє розширенню аудиторії і підвищенню рівня мистецької освіти. Особливо важливим є період з 2022 року, коли музеї регіону почали активно реагувати на сучасні соціокультурні виклики через тематичні виставкові проекти та освітні ініціативи.

Ключові слова: Волинь, музейна діяльність, образотворче мистецтво, XX століття, XXI століття, музейні практики, культурна спадщина, традиція, сучасність, цифрові технології, музейні експозиції, мистецькі тенденції, регіональна ідентичність.

Taras STEPANCHUK

graduate student of the 3rd year of the specialty 034 Culturology Educational Scientific Program Sociocultural Analytics, Lesia Ukrainka Volyn National University, 13 Voli Ave, Lutsk, Volyn region, Ukraine, 43025
ORCID: 0009-0000-0133-4887

Natalia STOLYARCHUK

PhD in Philosophy, Associate Professor at the Department of Cultural Studies, Lesya Ukrainka Volyn National University, 13 Voli Ave, Lutsk, Volyn region, Ukraine, 43025

ORCID: 0000-0003-4331-7051

To cite this article: Stepanchuk, T., Stolyarchuk, N. (2025). Estetychni ta kulturolohichni aspekty reprezentatsii obrazotvorchoho mystetstva XX–XXI stolittia u muzeinykh praktykakh Volyni: mizh tradytsiieiu i suchasnistiu [Aesthetic and cultural aspects of representing 20th–21st century fine art in museum practices of Volyn: between tradition and modernity]. *Fine Arts and Cultural Studies*, 3-2, 150–156, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2025-3-2-20>

AESTHETIC AND CULTURAL ASPECTS OF THE REPRESENTATION OF 20TH–21ST CENTURY FINE ART IN MUSEUM PRACTICES OF VOLYN: BETWEEN TRADITION AND MODERNITY

The article examines the museum practices of Volyn aimed at the preservation, research, and promotion of 20th–21st century fine art. It analyzes exhibition and collection approaches to the representation of artistic heritage in the Volyn Regional Museum of Local History, the Art Museum in Lutsk, and the Korsaks' Museum of Contemporary Ukrainian Art. The study identifies transformations in museum activities toward the integration of contemporary art, the use of digital technologies, and the development of interactive forms of communication with the audience. The article highlights the balance between traditional forms of museum representation and innovative approaches to visualizing the artistic process within the regional cultural space.

The purpose of the article – a comprehensive analysis of the development and presentation of 20th–21st century fine art in the museum practices of the Volyn region, with a particular focus on studying ways to combine traditional methods of museum exhibition with innovative contemporary approaches. The article aims to reveal the role of Volyn museums in preserving artistic heritage, adapting collections to new socio-cultural challenges, and identifying prospects for the further development of museum activities in the context of modern technologies and cultural transformations.

The research methodology is based on the principles and tools of analysis and synthesis, including systemic, typological, historical, logical, comparative, art historical, and cultural analysis.

Ascientific innovation of the research The study involves a comprehensive investigation of museum activities in the Volyn region in the context of representing 20th–21st century fine art, with an emphasis on the interaction between traditional and contemporary approaches. It analyzes not only the historical development of museum collections and exhibitions but also the integration of innovative technologies such as digital installations, VR, and interactive formats, which have been actively applied in the region's museum practices since the early 21st century.

Conclusions. A study of museum practices in Volyn in the field of 20th–21st century fine art demonstrates that the region's museums successfully combine traditional methods with modern technologies and innovative approaches. By preserving and promoting collections that encompass a wide range of artistic styles, Volyn's museums play a key role in safeguarding cultural heritage and shaping regional identity. Since the beginning of the 21st century, there has been an active introduction of digital formats, interactive installations, and new curatorial strategies, which contribute to expanding the audience and enhancing the level of art education. Particularly significant is the period from 2022 onwards, when museums in the region began actively responding to contemporary socio-cultural challenges through thematic exhibitions and educational initiatives.

Key words: Volyn, museum activity, fine art, 20th century, 21st century, museum practices, cultural heritage, tradition, modernity, digital technologies, museum exhibitions, artistic trends, regional identity.

Актуальність проблеми. В умовах стрімких соціокультурних змін, викликаних глобалізацією, технологічним прогресом та політичними викликами, музейна діяльність набуває нових форм і змістів. Образотворче мистецтво XX–XXI століть, що відображає як історичний розвиток, так і сучасні трансформації суспільства, потребує адекватної музейної репрезентації, що поєднує збереження традицій з інноваційними підходами. Волинь, як регіон з багатою культурною спадщиною і активною мистецькою спільнотою, є важливим осередком

для дослідження взаємодії традиції і сучасності у музейних практиках. Проте, попри значний потенціал, питання адаптації музейних установ Волині до нових викликів XXI століття, зокрема впровадження цифрових технологій і розвиток інтерактивних форматів, залишаються недостатньо вивченими.

Крім того, останні події, зокрема війна на сході України та соціально-політичні трансформації, висувують нові вимоги до музейної роботи як до інструменту формування регіональної та національної ідентичності. В цьому контексті

аналіз музейних практик Волині відкриває можливості для розробки ефективних стратегій збереження культурної спадщини та залучення широкої аудиторії до мистецьких проєктів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Останніми роками спостерігається активізація наукових досліджень, присвячених музейній діяльності Волинської області, зокрема в контексті образотворчого мистецтва ХХ–ХХІ століть. Ці публікації охоплюють різні аспекти музейної практики, від науково-видавничої діяльності до дослідження та реставрації сакрального мистецтва.

Тематика музейної справи Волинської області активно досліджується низкою вітчизняних науковців, які у своїх публікаціях розкривають різні аспекти розвитку музеїв, культурної спадщини та мистецтва регіону. Серед них варто відзначити таких дослідників як О. Бойко (Бойко, 2015), І. Голуб (Голуб, 2016), С. Муравська (Муравська, 2017), Н. Кінд-Войтюк (Кінд-Войтюк, 2011) Дослідження цих науковців формують наукову базу для подальшого вивчення музейних практик Волині, що поєднують традиції і сучасні тенденції в культурному житті регіону

Метою нашого дослідження є всебічний аналіз музейних практик Волині у представленні образотворчого мистецтва ХХ–ХХІ століть, зокрема визначення особливостей поєднання традиційних і сучасних підходів у збереженні, експозиції та популяризації мистецьких колекцій регіону

Виклад основного матеріалу дослідження.

Музейна практика Волині на зламі століть демонструє активну динаміку розвитку – від класичних форм збереження й популяризації культурної спадщини до впровадження інноваційних моделей репрезентації сучасного мистецтва. Цей процес супроводжується переосмисленням як естетичних критеріїв, так і культурологічних наративів, що формують нові способи комунікації між глядачем і мистецьким твором.

Образотворче мистецтво ХХ століття на Волині представлено здебільшого в рамках постреалістичних шкіл (соцреалізм, імпресіонізм, символізм), що відповідали ідеологічному курсу епохи. В музеях домінувала експозиційна схема, орієнтована на ієрархічне подання художніх творів у хронологічній послідовності.

На зламі ХХ–ХХІ століть спостерігається відхід від класичних моделей репрезентації. Сучасні музейні практики активно залучають елементи інтерактивності, мультимедійності та перформативності, що відповідає естетичним засадам постмодернізму й концептуалізму. В результаті традиційна «безмовна» картина стає елементом діалогу – як візуального, так і смислового.

Волинські музеї – зокрема Волинський краєзнавчий музей, Художній музей у Луцьку, а також регіональні ініціативи в містах Ковель, Володимир та Рожище – є не лише зберігачами культурної пам'яті, а й просторами творення ідентичності.

Репрезентація образотворчого мистецтва в цих інституціях відображає локальну специфіку: домінування тем національної пам'яті, релігійної символіки, фольклорних мотивів. Проте в останні десятиліття посилюється тенденція до інтеркультурного діалогу: в експозиції проникають теми урбанізму, екології, війни, гендерної рівності (Постоловський, 2012).

Протиставлення традиції та сучасності в музейній практиці не є конфліктом, а радше продуктивною взаємодією. Традиційне мистецтво потребує переосмислення у сучасному культурному контексті, а сучасне мистецтво – укорінення в історичній пам'яті.

Репрезентація мистецтва ХХ–ХХІ століття в музеях Волинського регіону значною мірою відображає складну еволюцію естетичних концепцій, які домінували в українському та європейському культурному полі протягом останнього століття. У музейному середовищі Волині, де традиційна експозиційна модель залишається домінуючою, процес адаптації новітніх художніх практик та естетик все ще перебуває на етапі формування (Кінд-Войтюк, 2011).

Формалізм, як художньо-естетична парадигма, що акцентує на формі, композиції, ритмі й колористиці твору, без прив'язки до змістової чи соціальної функції, знайшов своє відображення у музейних зібраннях Волині переважно через твори радянської доби або неоавангардистських експериментів 1960–1980-х років. У Художньому музеї в Луцьку можна знайти окремі зразки таких практик у творах художників, пов'язаних із київською школою живопису. Проте ці експонати, як правило, не супроводжуються кураторським аналізом

з погляду формалістичної естетики, а подаються у загальному контексті мистецтва другої половини ХХ ст. (Тверитникова, 2024).

На межі ХХІ століття музейні практики все частіше взаємодіють з естетикою, що тяжіє до синтезу стилів, розмивання жанрових меж і перетину з іншими сферами – дизайном, перформансом, медіаартом. Традиційне уявлення про музей як про місце зберігання й експонування артефактів змінюється. Сучасний музей – це простір міждисциплінарного діалогу, іноді навіть платформа для соціальних, культурних і політичних дискусій. Наприклад:

- Луцький музей сучасного українського мистецтва Корсаків. Цей музей є яскравим прикладом нових музейних практик у Волинському регіоні. Його діяльність виходить за межі традиційного формату – окрім постійної експозиції сучасного українського мистецтва, тут регулярно відбуваються перформанси, кінопокази, лекції, тимчасові виставки, що поєднують живопис із цифровими технологіями, інтерактивними інсталяціями та звуковими ландшафтами. Це приклад того, як музей може працювати на стику мистецтва, технологій і громадської активності.

- Волинський краєзнавчий музей. Хоча цей заклад дотримується більш класичної музейної моделі, у ньому також відбуваються спроби осучаснення музейного досвіду – наприклад, створення цифрових експозицій, інтерактивних турів, виставкових проєктів у співпраці з молодими митцями. Проте подібні ініціативи, як правило, залишаються епізодичними, оскільки часто обмежені ресурсами або традиційною інституційною рамкою.

Отже, у волинському контексті експериментальні підходи до музейної справи активніше розвиваються поза межами класичних державних музеїв – у приватних галереях, культурних хабах, тимчасових виставкових просторах. Це свідчить про потребу в гнучкіших, відкритіших моделях функціонування музейних інституцій, які б не лише зберігали спадщину, а й активно взаємодіяли з сучасним мистецтвом, технологіями та публікою.

На сучасному етапі розвитку музейної справи на Волині особливо гостро постає питання модернізації як музейних фондів, так і матеріально-технічної бази. Значна частина музейних закладів регіону функціонує

за зразками, що були сформовані ще у другій половині ХХ століття, що не відповідає вимогам сучасного суспільства та очікуванням нових поколінь відвідувачів.

Модернізація фондів передбачає не лише систематизацію, оцифрування та збереження музейних предметів, а й оновлення принципів експонування: від статичних, формально-хронологічних презентацій – до інтерактивних, тематично-орієнтованих експозицій із застосуванням цифрових технологій. Така трансформація сприяє глибшому залученню аудиторії до осмислення художньої спадщини, актуалізує традиційні твори в сучасному культурному дискурсі.

Інфраструктурні проблеми – застаріле музейне обладнання, відсутність адаптованих приміщень для виставок сучасного мистецтва, недостатня енергоефективність та брак простору для зберігання фондів – стримують розвиток музеїв як відкритих, динамічних культурних центрів. Важливою залишається проблема доступності музеїв: інклюзивність, бар'єрність середовища, нестача супровідних сервісів (кафе, коворкінгів, дитячих зон).

Саме тому, модернізація музейної інфраструктури Волині є не лише технічним завданням, а й естетико-культурним викликом, що потребує стратегічного планування, інвестицій та переосмислення самої ролі музею в регіональному культурному ландшафті.

Одним із ключових напрямів модернізації музейної справи є діджиталізація експозиційного процесу, яка охоплює впровадження інтерактивних технологій (VR/AR, мультимедійні інсталяції, цифрові панелі), створення онлайн-архівів, мобільних додатків, віртуальних турів та платформ для дистанційного ознайомлення з фондами. Такий підхід дозволяє не лише зберігати та популяризувати колекції, а й значно розширити цільову аудиторію музеїв, особливо в молодіжному середовищі.

У 2023 році у рамках муніципальної ініціативи «Цифровий Луцьк» було розпочато процес оцифрування архівів міста, що створило передумови для інтеграції й музейних колекцій у єдиний цифровий простір. Цей досвід може слугувати прикладом ефективної синергії місцевої влади, музейних установ і ІТ-фахівців.

Основні бар'єри у взаємодії музеїв із молоддю полягають у застарілості форматів подачі матеріалу, низькому рівні комунікації

у цифровому середовищі (відсутність сучасного контенту у соцмережах), браку інтерактивних освітніх програм. Для покоління Z, яке сформувалося у медіасередовищі, візуальний та гейміфікований підхід до сприйняття інформації є домінантним. У цьому контексті традиційна експозиція без пояснень, інтерактиву та персоналізованого досвіду втрачає ефективність.

Деякі музеї Волині вже демонструють ініціативність у цьому напрямі. Так, Волинський краєзнавчий музей періодично проводить онлайн-виставки, вебінари та квести для шкільної молоді, що стало особливо актуальним у період пандемії COVID-19. Проте ці зусилля мають фрагментарний характер і потребують стратегічного продовження.

У сучасних умовах трансформації культурного простору та цифровізації суспільства особливої актуальності набуває переосмислення ролі музею як комунікаційної та освітньої інституції. З огляду на потребу активнішої інтеграції молодіжної аудиторії у музейні процеси, доцільним видається виокремлення низки стратегічних напрямів розвитку.

1. Розробка мультимедійних програм та інструментів цифрової взаємодії. Створення цифрових продуктів – зокрема віртуальних екскурсій, мобільних додатків, інтерактивних освітніх ігор, квестів та карт з доповненою реальністю – сприятиме глибшому залученню молоді до музейного контенту. Такі формати дозволяють переосмислити музей не лише як простір збереження, а як динамічне середовище навчання та взаємодії.

2. Інтеграція музеїв у популярні цифрові платформи. З метою актуалізації музейного досвіду у свідомості молодого покоління доцільним є використання потенціалу соціальних медіа – *Instagram*, *TikTok*, *YouTube* – як каналів візуального сторітелінгу. Короткоформатні відео, живі трансляції, серії «за лаштунками музею» формують нові способи представлення музейного контенту, що відповідають сучасним практикам споживання інформації.

3. Інституціоналізація молодіжних культурних клубів при музеях. Формування молодіжних об'єднань, зацікавлених у культурній співтворчості, сприяє формуванню сталої аудиторії. Участь молоді в кураторських проєктах, виставковій діяльності, тематичних воркшопах і резиденціях забезпечує не лише інтеграцію

у музейне середовище, а й розвиток критичного мислення та культурної самосвідомості.

4. Використання платформ відкритого доступу до цифрових архівів. Оцифрування фондів та включення матеріалів у загальнодоступні ресурси (зокрема «Музейний простір України», «Електронний архів Волині», *Google Arts & Culture*) розширює можливості комунікації музею з академічною спільнотою, освітніми закладами та креативним сектором.

5. Розбудова партнерств із закладами освіти та креативними індустріями. У контексті інтердисциплінарного підходу актуальним є налагодження співпраці з університетами, художніми та медіа-школами, дизайн-студіями. Така взаємодія сприяє залученню студентів до створення виставкового й освітнього контенту, дослідницької діяльності та розвитку нових форм презентації музейної спадщини.

Означені напрями становлять основу для формування інклюзивної, відкритої та інноваційної музейної стратегії, зорієнтованої на молодіжну аудиторію. Їх реалізація сприятиме переосмисленню музею як активного учасника суспільного діалогу та центру культурної мобільності.

Залучення молодіжної аудиторії та діджиталізація експозицій є взаємопов'язаними процесами, які потребують системного підходу в музейній політиці Волині. Інституційна відкритість, технологічна гнучкість та орієнтація на потреби нових поколінь мають стати фундаментом для формування нового образу музею – не лише як охоронця минулого, а й як інтерактивного простору культурної комунікації майбутнього (Русаков, 2023).

У сучасному культурному просторі, зокрема в умовах постінституційних трансформацій, актуалізується модель партнерства між державними музейними інституціями, незалежними митцями та громадськими ініціативами. Така форма співпраці є ключовим чинником не лише для популяризації мистецтва, а й для демократизації музейного простору, його відкритості до соціальних змін, локальних тем та інклюзивного підходу до аудиторії.

У контексті Волинського регіону спостерігається поступове формування платформи взаємодії між художниками, культурними активістами та музейними закладами. Цей процес хоч і не є системним, проте демонструє

перспективні результати у сфері культурного менеджменту, комунікації та репрезентації сучасного мистецтва.

Попри позитивні приклади, така співпраця стикається з низкою труднощів: відсутністю нормативно закріплених механізмів взаємодії, інституційною інерцією з боку музеїв, обмеженим фінансуванням та нестачею кваліфікованих менеджерів проєктів. Також варто зауважити на певну сегментованість культурного середовища Волині, де ініціативи часто залишаються локалізованими та не мають системної підтримки.

Партнерство з незалежними митцями та громадськими ініціативами є одним із ключових векторів модернізації музейної практики у Волинському регіоні. Воно відкриває нові можливості для репрезентації сучасного мистецтва, активізації участі громади у культурному житті, а також створення гнучких моделей взаємодії між державними інституціями та незалежним сектором. У перспективі важливо забезпечити сталість таких партнерств шляхом формування спільних стратегій розвитку, інституційної підтримки та розбудови культурної інфраструктури.

Висновки і перспективи досліджень. У результаті проведеного дослідження встановлено, що репрезентація образотворчого мистецтва XX–XXI століття у музейних практиках Волині перебуває на етапі складної трансформації, в якій традиційні форми музейного представлення поступово поєднуються з сучасними інтерпретаційними, технологічними та соціокультурними підходами. Аналіз діяльності

провідних музеїв регіону (зокрема Волинського краєзнавчого музею, Художнього музею в Луцьку та регіональних інституцій) дозволив виявити ряд системних викликів: інерційність експозиційних форм, обмежена інтерактивність, недостатній рівень цифрової доступності, фрагментарна робота з молодіжною аудиторією та сучасними художниками.

У культурологічному аспекті простежується намагання музеїв балансувати між репрезентацією академічного канону та новітніми художніми практиками, що базуються на критичному переосмисленні теми, стилю, матеріалу та соціального контексту творів. Це, своєю чергою, ставить музейні установи перед потребою переосмислення власної ролі як агентів не лише збереження, але й актуалізації культурного капіталу.

Одним із перспективних напрямів розвитку виявляється активне залучення незалежних митців, культурних ініціатив та молодіжних спільнот до музейного процесу. Розширення партнерств, впровадження цифрових технологій, інклюзивних стратегій і нових форматів презентації сприятиме подоланню бар'єрів між музеєм і глядачем, а також модернізації інституційної ролі музеїв у культурному просторі Волині.

Отже, сучасна репрезентація образотворчого мистецтва у музейних практиках регіону має потенціал до інноваційного розвитку за умови гармонійного поєднання традиційної естетики з новими медіа, міждисциплінарністю та відкритістю до суспільного діалогу.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бережна Н. Музеї України: шляхи модернізації. *Музейний простір України*. 2019. № 2. С. 15–21.
2. Бойко О. Музеї Волині: історія становлення та сучасний стан. *Наукові записки з української історії*. 2015. Вип. 37. С. 124–130.
3. Волинський краєзнавчий музей: URL: <http://volynmuseum.com> (дата звернення: 13.06.2025).
4. Голуб І. Л. Художньо-естетичні особливості розвитку українського образотворчого мистецтва та іконопису. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури*. 2016. Вип. 36. С. 274–282.
5. Кінд-Войтюк Н. В. Музеєзнавчі дослідження та пам'яткоохоронна робота на Волині у 1920–1930-х рр. у польській історіографії. *Науковий вісник Волинського національного університету ім. Лесі Українки. Історичні науки*. Луцьк, 2011. Випуск. 10. С. 137–142.
6. Киричук О. Музей сучасного українського мистецтва Корсаків як приклад нового культурного простору Луцька. *Культурологічний альманах*. 2020. № 12. С. 54–59.
7. Малежик Ю. Передумови та тенденції розвитку сучасного образотворчого мистецтва (друга половина XX – початок XXI століття). *Ukrainian art discourse*. 2025. № 6. С. 81–87. DOI: <https://doi.org/10.32782/uad.2024.6.10> (дата звернення: 13.06.2025).
8. Музей сучасного українського мистецтва Корсаків. URL: <https://msumk.com>
9. Музейний простір України: національний портал про музейну справу. URL: <https://prostir.museum>

10. Муравська С. В. Роль музеїв у справі дослідження історико-культурної та природної спадщини (на прикладі закладів вищої освіти Західної України). *Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Історичні науки*. 2017. Вип. 10. С. 382–391.
11. Постолювський А. Розвиток музейної справи на Волині у XX – на початку XXI ст. *Волинський історичний вісник*. 2012. № 9. С. 203–209.
12. Русаков С. Вплив імерсивних технологій на сприйняття мистецтва в контексті трансформації сучасного артринку: культурологічні аспекти дослідження. *Питання культурології*. 2023. № 41. С. 121–133. DOI: <https://doi.org/10.31866/2410-1311.41.2023.276701> (дата звернення: 13.06.2025).
13. Силіук А. М. Волинський краєзнавчий музей: історія, колекції, дослідження. Луцьк : Волинська обласна друкарня, 2007. 240 с.
14. Тверитникова О., Войтюк О. Музейні практики як джерело в історико-біографічних дослідженнях. *Вісник науки та освіти*. 2024. № 7 (25). DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-7\(25\)-1474-1487](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-7(25)-1474-1487) (дата звернення: 13.06.2025).

REFERENCES:

1. Berezhna, N. (2019). Muzei Ukrainy: shliakhy modernizatsii [Museums of Ukraine: Paths of modernization]. *Museinyi prostir Ukrainy*, (2), 15–21 [in Ukrainian].
2. Boiko, O. (2015). Muzei Volyni: istoriia stanovlennia ta suchasnyi stan [Museums of Volyn: History and current state]. *Naukovi zapysky z ukrainskoi istorii*, (37), 124–130 [in Ukrainian].
3. Volynskiy kraieznavchyi muzei (n. d.). Retrieved June 13, 2025, URL: <http://volynmuseum.com>
4. Holub, I. L. (2016). Khudozhno-estetychni osoblyvosti rozvytku ukrainskoho obrazotvorchoho mystetstva ta ikonopysu [Artistic and aesthetic features of Ukrainian fine art and icon painting development]. *Aktualni problemy istorii, teorii ta praktyky khudozhnoi kultury*, (36), 274–282 [in Ukrainian].
5. Kind-Voitiuk, N. V. (2011). Museological research and monument protection work in Volyn in the 1920s–1930s in Polish historiography. *Scientific Bulletin of Lesya Ukrainka Volyn National University. Historical Sciences*, (10), 137–142 [in Ukrainian].
6. Kyrychuk, O. (2020). Muzei suchasnoho ukrainskoho mystetstva Korsakiv yak pryklad novoho kulturnoho prostoru Lutska [The Korsaks' Museum of Contemporary Ukrainian Art as a new cultural space in Lutsk]. *Kulturolohichni almanakh*, (12), 54–59 [in Ukrainian].
7. Malezhyk, Y. (2025). Peredumovy ta tendentsii rozvytku suchasnoho obrazotvorchoho mystetstva (druha polovyna XX – pochatok XXI stolittia) [Preconditions and trends in contemporary fine art development (late 20th – early 21st century)]. *Ukrainian Art Discourse*, (6), 81–87. DOI: <https://doi.org/10.32782/uad.2024.6.10>
8. Museum of Contemporary Ukrainian Art of the Korsaks (n. d.). Retrieved June 13, 2025. URL: from <https://msumk.com>
9. Museinyi prostir Ukrainy (n. d.). Retrieved June 13, 2025. URL: <https://prostir.museum>
10. Muravska, S. V. (2017). Rol muzeiv u spravi doslidzhennia istoryko-kulturnoi ta pryrodnoi spadshchyny (na prykladi zakladiv vyshchoi osvity Zakhidnoi Ukrainy) [The role of museums in researching historical, cultural and natural heritage]. *Visnyk Kamianets-Podilskoho natsionalnoho universytetu imeni Ivana Ohienka. Istorychni nauky*, (10), 382–391 [in Ukrainian].
11. Postolovskyi, A. (2012). Rozvytok muzeinoi spravy na Volyni u XX – na pochatku XXI st. [Development of museum affairs in Volyn in the 20th – early 21st century]. *Volynskiy istorychnyi visnyk*, (9), 203–209 [in Ukrainian].
12. Rusakov, S. (2023). Vplyv imersyivnykh tekhnolohii na spryiniattia mystetstva v konteksti transformatsii suchasnoho artynku: kulturolohichni aspekty doslidzhennia [The influence of immersive technologies on the perception of art in the context of the modern art market transformation]. *Pytannia kulturolohii*, (41), 121–133. DOI: <https://doi.org/10.31866/24101311.41.2023.276701>
13. Siliuk, A. M. (2007). Volynskiy kraieznavchyi muzei: istoriia, kolektsii, doslidzhennia [Volyn Regional Museum: History, collections, research]. Lutsk: Volynska oblasna drukarnia.
14. Tveritnykova, O., & Voitiuk, O. (2024). Muzeini praktyky yak dzhерело v istoryko-biоhrafichnykh doslidzhenniakh [Museum practices as a source in historical-biographical research]. *Visnyk nauky ta osvity*, 7 (25), 1474–1487. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-7\(25\)-1474-1487](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-7(25)-1474-1487)